

1. ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ Δυτικής Αθήνας

7/11, ΑΠΟΧΗ!

Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις υλοποίησαν τη δέσμευσή τους στην [ομόφωνη] απόφαση της ΟΛΜΕ, και απέσυραν τα ψηφοδέλτιά τους για τις "εκλογές" των Υπηρεσιακών Συμβουλίων που πραγματοποιεί η κυβέρνηση με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Καλούμε όλους τους συναδέλφους να μην συμμετάσχουν στη φαρσοκωμωδία αυτή!

> «Οι εκλογές για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια (ΠΥΣΔΕ – ΑΠΥΣΔΕ – ΚΥΣΔΕ) θα γίνουν Σάββατο 7 Νοέμβρη με ηλεκτρονική ψηφοφορία. Η Ηλεκτρονική ψηφοφορία που επιδιώκεται δεν είναι μόνο για την πανδημία, αλλά μια χρυσή ευκαιρία για να γίνει και να επεκταθεί σε όλο το Δημόσιο, και στα συνδικάτα, υλοποιώντας την προεκλογική δέσμευση της ΝΔ […] Η ηλεκτρονική ψηφοφορία θα γίνει και τότε θα μετρήσουμε ποιοι θα πάνε με την ΟΛΜΕ και ποιοι με το Υπουργείο"
>
> **(τάδε έφη Κεραμέως στην τελευταία συνάντησή της με την ΟΛΜΕ)**

Αφού πρώτα επέβαλαν διοικήσεις στα υπηρεσιακά συμβούλια με βάση την κραυγαλέα κομματική ταυτότητα, **τώρα θέλουν να εφαρμόσουν το μέτρο της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας** στα ΥΣ, τα οποία αποτελούν ιμάντες εφαρμογής της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, **για να τελειώνουν με τους «παράφωνους» αιρετούς,** με αυτούς που δεν συναινούν στις αντιεκπαιδευτικές επιλογές της κυβέρνησης, που εφαρμόζουν τις αποφάσεις των ΕΛΜΕ, αποτελώντας το μάτι και το αυτί του σωματείου. Το βλέμμα τους όμως είναι συνολικά στραμμένο και στοχοπροσηλωμένο στη συνολική υποταγή των συνδικάτων.

Η κυβέρνηση της αστυνομικής βίας, των χημικών στις διαδηλώσεις ενάντια στο λαό και τους μαθητές, που απαιτεί από τους εκπαιδευτικούς να γίνουν ρουφιάνοι των αγωνιζόμενων μαθητών τους, συνεχίζει να νομοθετεί όλο και πιο αντιδραστικά [νέος συνδικαλιστικός νόμος που επιβάλλει μητρώο εργαζομένων, ηλεκτρονική ψηφοφορία για την κήρυξη απεργίας, ηλεκτρονικό φακέλωμα όλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων και όσων ασκούν τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα κλπ]. Θέλουν να επιφέρουν **συντριπτικό πλήγμα στα συνδικάτα,** να αφοπλίσουν τους εργαζόμενους, ώστε να επελαύνει η κυβερνητική επίθεση ανεμπόδιστη.

Στις προκλήσεις Κεραμέως και Κυβέρνησης ΑΠΑΝΤΆΜΕ ότι Απέχουμε από τις εκλογές που διενεργούνται με ηλεκτρονική ψηφοφορία, γιατί αυτό σημαίνει: — Καθήλωση και απομόνωση των εργαζομένων. Κυριαρχία του "μένουμε σπίτι", μακριά από ζωντανές συλλογικές δημοκρατικές διαδικασίες, μακριά από την ώσμωση στις ΓΣ, χωρίς λογοδοσία-δέσμευση των αιρετών στις ΕΛΜΕ — **Διαβλητές και τρωτές διαδικασίες με το φακέλωμα και εκφοβισμό όσων όσων συνδικαλίζονται, όσων απεργούν και αγωνίζονται.**

Με τη διαδικασία της «ηλεκτρονικής ψηφοφορίας» για τα ΥΣ, της οποίας τον έλεγχο έχει η διοίκηση, **δεν υπάρχει κάλπη, δεν ταυτοποιείται δια ζώσης ο ψηφοφόρος** από εφορευτική επιτροπή, δεν ξέρει κανείς ποιος ψήφισε πίσω από τον υπολογιστή, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για γενικευμένη νοθεία.

—**Μετατροπή των συνδικάτων σε απονευρωμένα, γραφειοκρατικά όργανα - σφραγίδες** στα χέρια του κράτους, της κυβέρνησης, της εργοδοσίας.

— Ασφυκτική άσκηση ελέγχου και εποπτείας του κράτους και των μηχανισμών του πάνω στους εργαζόμενους, με στόχο τη χειραγώγηση και την υποταγή τους.

— **Ακύρωση κάθε δυνατότητας λήψης συλλογικών αποφάσεων** για κινητοποίηση, απεργία κλπ.

— Η ηλεκτρονική ψηφοφορία είναι μέρος μιας μελλοντικής κοινωνίας ελεγχόμενης ψηφιακά, εικονικής, ενταγμένης στη λογική του ατομισμού: Τα παιδιά παίζουν από τον υπολογιστή και το κινητό, ο εκπαιδευτικός κάνει μάθημα από τον υπολογιστή, ο ψηφοφόρος ψηφίζει από το σπίτι του ή στον περίπατό του από τον υπολογιστή και το κινητό κλπ.

Σε μια εποχή που η κυβέρνηση, υλοποιώντας τις επιταγές ΣΕΒ – ΕΕ – ΟΟΣΑ, δείχνει το

ανελέητο και σκληρό πρόσωπό της απέναντι στους εργαζόμενους, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές,

Σε μια εποχή που η πανδημία του COVID-19 χρησιμοποιείται για να καταπατηθούν όσα εργασιακά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα έχουν απομείνει,

Σε μια εποχή που ο ρεαλισμός της εξουσίας δημιουργεί εφιάλτες για την υγεία και τη μόρφωση, στοιβάζοντας 25 και 27 μαθητές και εκπαιδευτικούς σε τάξεις κλουβιά, με ανεπαρκή μέτρα υγιεινής, με ελλείψεις εκπαιδευτικών, με νόμους που φτιάχνουν ένα σχολείο περισσότερο ταξικό και επιλεκτικό,

Σε μια εποχή που το μέλλον που θέλουνε να αναμένουμε είναι η φτώχεια, η εξαθλίωση, η απουσία των δημόσιων αγαθών, το σπάσιμο κάθε είδους κοινωνικού δεσμού, ο έλεγχος και η εκποίηση κάθε κύτταρου της ανθρώπινης ύπαρξής μας,

Σ’ αυτήν την εποχή αξιοποιούν όλους τους αντισυνδικαλιστικούς νόμους όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων (ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ), για διαδηλώσεις και απεργίες, και παράλληλα θωρακίζουν το κράτος με ακραία αντιδημοκρατικά και κατασταλτικά μέτρα, για να τρομοκρατήσουν τον «εχθρό λαό», γιατί φοβούνται τη γενικευμένη λαϊκή οργή, τη συσσωρευμένη αγανάκτηση που γεννά η πολιτική τους. Δε θέλουν ο κόσμος της εκπαίδευσης και οι αγωνίες του να βρουν διέξοδο στη συλλογική δράση των σωματείων και το μαζικό αγώνα.

Θέλουν να ξεμπερδεύουν με κάθε κύτταρο αντίστασης και οργάνωσης της πάλης του λαού. Θέλουν τον καθένα μόνο του, φοβισμένο, ευάλωτο στην αστική προπαγάνδα, παραδομένο στην ανημπόρια και την απογοήτευση. Γιατί ξέρουν καλά ότι η συνείδηση και η αγωνιστική ανάταση σφυρηλατούνται κατ΄ εξοχήν στο δρόμο: **στη συνέλευση, στην κινητοποίηση, στην αλληλεγγύη, στην αυτοπεποίθηση που φέρνει η συλλογικότητα. Το μέλλον μας δεν είναι το ψηφιακό οργουελικό σκηνικό που στήνουν!** Ορθώνουμε πύργους αντίστασης και υπεράσπισης των σωματείων μας, των ταξικών μας συμφερόντων.

Ως Αγωνιστικές Παρεμβάσεις καλούμε

- Τους συναδέλφους μας **να μη νομιμοποιήσουν τη φαρσοκωμωδία των “ηλεκτρονικών εκλογών”** για τα Υ/Σ και το έγκλημα σε βάρος των σωματείων μας, **ΑΠΕΧΟΝΤΑΣ από αυτές!** Να υπερασπιστούμε τα σωματεία μας, την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών, τη δημοκρατία, να διεκδικήσουμε τους όρους για αξιοβίωτη ζωή. Να

υπερασπιστούμε την παιδαγωγική και κοινωνική μας υπόσταση, αρνούμενοι την επιδίωξη “ψηφίζουμε από τον υπολογιστή, εκπαιδεύουμε από τον υπολογιστή”.
- **Όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις να τηρήσουν τις δημόσιες δεσμεύσεις τους και να αποσύρουν τώρα τις συμμετοχές τους από ΠΥΣΔΕ – ΑΠΥΣΔΕ – ΚΥΣΔΕ, καταγγέλλοντας την πολιτική της κυβέρνησης και του ΥΠΑΙΘ.**

ΚΕΡΑΜΕΩΣ και Κυβέρνηση, ΣΥΝΕΝΟΧΟΥΣ ΣΤΟ ΦΟΝΟ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ. Ας αναμετρηθούμε, λοιπόν!

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΘΕΣΑΜΕ ΚΑΝ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΥΣΔΕ Γ΄ΑΘΗΝΑΣ

2. Ψηφιακή Κάλπη ΖΕΥΣ: Είναι αξιόπιστο μέσο για την διενέργεια εκλογών;

Το παρακάτω άρθρο **του Βασίλη Αναστασόπουλου δημοσιεύτηκε στα Νέα το Μάιο του 2020 σχετικά με την αξιοπιστία του συστήματος ΖΕΥΣ, και όποιου άλλου αντίστοιχου, το οποίο με βάση την ΚΥΑ θα εφαρμοστεί στις εκλογές των αιρετών αντιπροσώπων των εκπαιδευτικών στις 7/11, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι “η ηλεκτρονική ψηφοφορία δεν μπορεί ποτέ να είναι αμερόληπτη”:**

Η ηλεκτρονική ψηφοφορία θεωρείται σήμερα αδιαμφισβήτητη ως προς την αμεροληψία της και την ασφάλειά της. Πιθανόν, το επίθετο «ηλεκτρονική» της προσδίδει αίγλη από το μέλλον και επίσης τη δέουσα αξιοπιστία η οποία δεν επιτρέπεται να αμφισβητηθεί. Έτσι, ο προβληματισμός σχετικά με πιθανές αδυναμίες της πολλές φορές εκλαμβάνεται ως ιδεοληψία. Με μία επίσκεψη στον ιστότοπο της GRNET που εποπτεύεται από το ΕΔΥΤΕ (πρώην ΕΔΕΤ) μπορούμε να μάθουμε: «Η Ψηφιακή Κάλπη ΖΕΥΣ είναι ένα πληροφοριακό σύστημα, που σας βοηθάει να διεξάγετε τη διαδικασία των εκλογών παντός τύπου, με ψηφιακό τρόπο…… Η Ψηφιακή Κάλπη ΖΕΥΣ μπορεί να αξιοποιηθεί από κάθε ενδιαφερόμενο που επιθυμεί να διοργανώσει εκλογές παντός τύπου. Έχει εξυπηρετήσει μέχρι σήμερα πάνω από 250 ηλεκτρονικές κάλπες και 35000 ψηφοφόρους για τα Ελληνικά Πανεπιστήμια (Καθηγητές και Φοιτητές), και …… Η ακεραιότητα τής ψηφοφορίας είναι μαθηματικά επαληθεύσιμη από τον καθένα (!!!) μέσω της χρήσης κρυπτογραφίας, και χωρίς καμία προσβολή του απόρητου. Υποστηρίζονται πολλαπλά είδη ψηφοδελτίων και εκλογικών συστημάτων…»

Τα δεδομένα

Αν όμως εξεταστούν με προσοχή τα πραγματικά δεδομένα από την ηλεκτρονική διαδικασία,

η οποία χρησιμοποιήθηκε την περίοδο 2013-2015 σε όλα τα πανεπιστήμια για την εκλογή πρυτανικών αρχών θα οδηγήσουν σε ισχυρή αμφισβήτηση αυτού του μέσου για τη διενέργεια εκλογών. Τα δεδομένα αυτά έχουν ως εξής:

1. Ψηφίζαμε και μπορούσαμε, αργότερα κατά τη διάρκεια της εκλογικής διαδικασίας, να διορθώσουμε την ψήφο μας. Είναι προφανές ότι, για να υπάρχει η δυνατότητα διόρθωσης ψήφου, το κεντρικό ηλεκτρονικό σύστημα γνώριζε καθ' όλη την διάρκεια των 8 ωρών της ψηφοφορίας την ακριβή επιλογή κάθε ψηφοφόρου. Επομένως, το όνομά μας δεν αποσυνδεόταν αμέσως από την επιλογή μας. Επιτρέπεται αυτό; Πως ο χειριστής του ηλεκτρονικού συστήματος θα αφοπλιστεί από κάθε δυνατότητα υποκλοπής των δεδομένων που αφορούν την επιλογή των ψηφοφόρων; Δεν μπορεί η ασφάλεια της ψήφου να επαφίεται στα «ηλεκτρονικά κλειδιά», αλλά στη φυσική αδυναμία παρέμβασης. Όμως, ο χειριστής του κεντρικού ηλεκτρονικού συστήματος έχει δυνατότητα παρέμβασης σε όλα τα επίπεδα. Θα μπορούσαμε ποτέ σε μία κοινή κάλπη των βουλευτικών εκλογών να επιστρέψουμε 2 ώρες μετά και να ζητήσουμε το φάκελό μας για να αλλάξουμε το περιεχόμενο του; Αυτό που κυρίως εξασφαλίζει η κάλπη είναι ότι από την στιγμή που ο φάκελος του ψηφοφόρου πέσει εντός της, δεν είναι ονοματισμένος και δεν μπορεί να αλλάξει.

2. Ψηφίζαμε με ένα απλό ηλεκτρονικό σύνδεσμο (link). Δεν υπήρχε κωδικός ασφάλειας (pin), ο οποίος θα έφτανε στο κινητό του ψηφοφόρου, όπως αυτός που μας έρχεται στις χρηματικές συναλλαγές με το ebanking, και ένας ελάχιστος χρόνος (π.χ. 1 λεπτό) μέσα στον οποίο θα είχες ολοκληρώσει τη διαδικασία. Έτσι, ο οποιοσδήποτε είχε βρεθεί στον υπολογιστή του ψηφοφόρου θα μπορούσε να ψηφίσει (ή να ξαναψηφίσει) αλλάζοντας την ψήφο του.

3. Ο ηλεκτρονικός σύνδεσμος ψηφοφορίας μπορούσε να δοθεί από κάποιον αδιάφορο ψηφοφόρο σε κάποιον άλλον που, έτσι, θα ψήφιζε για δεύτερη φορά. Το γεγονός ότι ο δικαιούχος του ηλεκτρονικού συνδέσμου λάμβανε επιβεβαίωση της ψηφοφορίας (εν γνώση του) δεν εμπόδιζε την διπλοψηφία από κάποιον άλλον. Είναι σαν να δίνεις την ταυτότητά σου στις βουλευτικές να πάει κάποιος άλλος να ψηφίσει αντί για σένα.

4. Δεν εξασφαλιζόταν ότι όταν ψηφίζεις θα είσαι μόνος. Σε μια έντονα ιεραρχημένη κοινότητα με σοβαρές εξαρτήσεις όπως η πανεπιστημιακή, δεν διασφαλιζόταν για τις «αδύναμες» βαθμίδες ότι τη στιγμή της ψηφοφορίας θα είναι μόνοι τους. Είναι σαν να μπαίνεις στο παραβάν για να ψηφίσεις στις βουλευτικές εκλογές με τον προϊστάμενό σου. Και μην ισχυριστεί κάποιος ότι οι Πανεπιστημιακοί είμαστε υπεράνω, και ότι δεν μπορούν να συμβούν όσα περιγράφονται παραπάνω. Όμως είναι και οι τεχνικές δυνατότητες των πλέον

σύγχρονων δικτυακών συστημάτων, καθώς επίσης και οι έμπειροι επιστήμονες που καθορίζουν το βαθμό αμεροληψίας της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Όσο πιο εξελιγμένα είναι τα συστήματα αυτά και όσο πιο έμπειροι οι τεχνικοί, τόσο καθίσταται αδύνατος ο έλεγχος της αμερόληπτης ηλεκτρονικής διαδικασίας. Κυρίως, για τον επόμενο λόγο **η ηλεκτρονική ψηφοφορία δεν μπορεί ποτέ να είναι αμερόληπτη:**

5. Ο administrator σε μία ακαδημαϊκή μονάδα, ο οποίος χειρίζεται τους routers ηλεκτρονικής διακίνησης της πληροφορίας, αλλά και ο administrator οποιουδήποτε ενδιάμεσου router, μπορεί να ανακατευθύνει την πληροφορία όπως θέλει, δηλαδή:

α. Μπορεί να έχει πρόσβαση στην προσωπική ηλεκτρονική επικοινωνία οποιουδήποτε μέλους του ακαδημαϊκού τμήματος χωρίς εκείνο να το γνωρίζει.

β. Μπορεί να αποστέλλει ηλεκτρονικά μηνύματα με την ηλεκτρονική διεύθυνση άλλου μέλους (πλαστογράφηση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης).

γ. Και φυσικά μπορεί να αποτρέψει την παραλαβή προσωπικού μηνύματος από οποιοδήποτε μέλος της ακαδημαϊκής μονάδας.

Επιπρόσθετα:

6. Η Εφορευτική Επιτροπή είναι διακοσμητική. Τα μέλη της δεν μπορούν να ελέγξουν τη διακίνηση της πληροφορίας ή πιθανές παρεμβάσεις. Έχουν μόνο τα ονόματα όσων ψηφίζουν εκείνη την χρονική στιγμή,χωρίς να μπορούν να διαπιστώσουν το πραγματικό πρόσωπο και τις συνθήκες.

7. Τέλος, δεν μπορεί να υπάρχει εκ των υστέρων νομική παρέμβαση για έλεγχο της διαδικασίας. Αν έχεις να καταγγείλεις κάτι πρέπει να μπορείς να το αποδείξεις, κάτι που ακούγεται λογικό. Όμως, δεν μπορείς να αποδείξεις οτιδήποτε αφού έχεις αδυναμία να ελέγχεις τη συνολική διαδικασία, η οποία είναι στα χέρια των κατά παραδοχή έντιμων ειδικών.

Μετά από όλα τα ανωτέρω ένα σοβαρό ερώτημα είναι πως έγινε αποδεκτή μια τέτοια διαδικασία από τον πολιτικό κόσμο της χώρας. Στα πανεπιστήμια δεν υπάρχει εμπιστοσύνη στη διαδικασία της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Το γεγονός αυτό έχει αλλάξει την ψυχολογία του εκλεκτορικού σώματος, με άμεση συνέπεια την απαξίωση των θεσμικών οργάνων. Το πιο σημαντικό όμως ερώτημα είναι γιατί η διοίκηση του ΕΔΕΤ (τότε) δεν εντόπισε (?) και δε ενημέρωσε για όλα τα παραπάνω; Πως δέχτηκε να διεκπεραιώσει μία διαδικασία που δεν

πληρούσε στοιχειώδεις όρους μυστικότητας της ψηφοφορίας. Για όσους έχουμε σχέση με τον ψηφιακό κόσμο, και γνωρίζουμε, μπορούμε να κατανοήσουμε τον λόγο που η σημερινή κυβέρνηση κατάργησε τον ΕΔΕΤ και την 20χρονη διοίκησή του. Καμία ομάδα ειδικών δεν μπορεί να έχει τον πρώτο λόγο στον νευραλγικό τομέα της ηλεκτρονικής διακίνησης της πληροφορίας παρά μόνο η συντεταγμένη πολιτεία.

*** Ο κ.Βασίλης Αναστασόπουλος είναι Καθηγητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Πατρών**